

Thiên chúa giáng sinh

Nguyễn, Đình Nghi. Auteur du texte. Thiên chúa giảng sinh. 1930.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».

- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisation.commerciale@bnf.fr.

deput legal
80 Piece
INDO-CHINOIS
1172
Comp
164

Thiên Chúa Giáng Sinh

天主降生

Hát Chèo Cải lương

SOẠN GIẢ NGUYỄN-ĐÌNH-NGHI

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
No 1172

Piece
Indoch
1172

1172

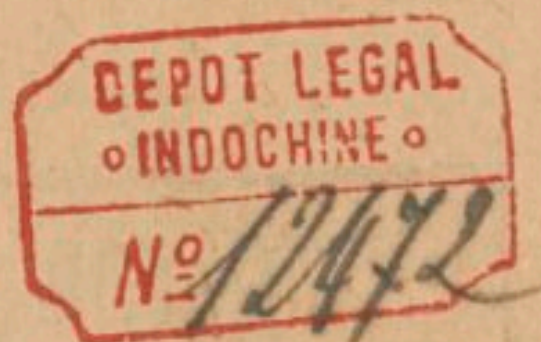
GIÁ 0\$30

1893. 1893.

1893.

1893.

TỰA

Bách văn bất như nhất kiến

Nghĩa là trăm lần nghe không bằng xem thấy một lần. Chỉ khôn ta cảm xúc là nhờ hai quan ngoại? Tai nghe và mắt xem. Nhưng tai nghe vẫn không có sức cảm súc cho bằng mắt xem. Bởi vậy, xưa nay người ta đã dùng âm nhạc. Ca diễn mà diễn tả ra những điều khoái lạc, những nỗi sầu tư lại họa hình tô tượng mà mô-phỏng những bậc danh nhân những nơi thắng cảnh, cốt là để sức động lòng người, hoài tư cảm mộ nếu mà hợp cả hai việc. Vừa tai nghe mắt thấy trong một trật, thì lại càng cảm xúc hơn.

Xưa đời nhà Hán; Bà Lý-Phu-Nhân là một bậc Quốc-Sắc Thiên-Hương; Vua Hán rất có lòng sùng ái, chả may Phu-nhân chết! Vua Hán thương tiếc vô cùng, mất ngủ quên ăn, vua truyền vẽ hình phu nhân nơi đền vua thường ngự. Có một nhà phươg-sỹ tên là Thiều-Ông, biết ý vua bèn luyện tập lấy giáng điệu, ngôn từ hết như phu-nhân vậy, tới đến lấy các đồ yển tiệc trong bức tượng. Thiều-Ông ngồi đứng đi lại nói năng in như phu-nhân, rồi mời vua ngồi trước bên kia trông sang vừa chợt thấy xiết bao là thương xót, đó cũng là một nền diễn kịch như ngày nay vậy. Diễn kịch là mưon thỉnh quan và thị quan, mà làm cho lòng người cảm xúc, những sự tích nào mà ta vẫn có lòng hoài tư cảm mộ, nay mới trông thấy hình tượng tai nghe thấy nhờ nói, thời tự nhiên hết cả bộ phận Thần-Kinh đều khuynh hướng, mà trong mình ta băng lãng bát ngát, dường như ta thấy sự thực vậy. Nhất là gặp được những vai diễn kịch tài riệu nhập thân thì lại càng làm cho ta mê thần hoảng trí, quên hẳn đi là việc giả đấy. Những sự tích trong Công giáo Thiên-Chúa vẫn là những Sự tích ly kỳ huyền riệu, như sự tích Thiên-Chúa giáng sinh, này đã xảy ra non 20 thế kỷ.

Các tín hữu phần nhiều là người ngoại giáo, đã từng nghe mấy nghìn vạn lần rồi, vẫn đem lòng hoài tư cảm mộ, hết sức nên chi mỗi khi giảng đọc đến sự tích đó Các tín hữu vẫn thấy trong lòng xúc động lắm, lại từ xưa tới nay Các Đan Thanh đã từng miêu họa ra biết bao là tranh ảnh. Các nhà diễn kịch đã diễn tô nên bao nhiêu là Tượng hình, lại truyền vào phim đem ra chiếu bóng mà mỗi khi trông thấy ảnh tượng bóng phim, thời tự nhiên thấy xúc động tâm thần, thêm lòng cảm mộ hơn khi nghe. giá mà hải quan thị thính kia cùng cảm xúc một trật thì sự cảm xúc sẽ tăng lên gấp bội. Ông Nguyễn-dinh-Nghị nguyên là một nhà Soạn Hải Kịch chữ danh. Đã từng được khán quan phê bình khen thưởng. Nay ông đem sự Tích *Thiên-Chúa Giáng-Sinh* mà soạn ra thành kịch hát *Cải-lương*. Dẫu rằng mới soạn lần này là lần đầu. mà khá khen ông chịu khó xem xét hỏi han. Nên chỉ được các điều cốt yếu. Không sai với Thánh Kinh, đừng kể những lời lẽ hợp đúng. Theo từng thời khắc, việc xảy ra, ông còn chêm vào các điệu, Than, Văn, Ca, Ngâm rất là lý thú. Khi soạn xong ông nhờ người tinh thực trong tín hữu xem lại. Rồi đưa trình các đấng trong nhà đạo phúc-duyet, có người nói rằng, những Thánh tích trong Công giáo. Thiên-Chúa là những sự tôn nghiêm Quen diễn nơi thánh đường. Nay đem ra phô diễn trên Sân Khấu như các trò. Chả hóa ra tiết mạn lắm du ? Thưa rằng, không. Vì diễn kịch, và đóng tuồng thì hai điệu khác nhau hẳn. Đóng tuồng là bày một tích gì thêm ra những trò Hý Hước, pha vào những câu hý tiểu làm cho khán quan được vui mà thôi, chứ diễn kịch thì cứ thực sự mà mô phỏng lấy nhân vật và ngôn ngữ mà diễn tả ra, hoặc có thêm vào những câu Ca, điệu Hát, thì chỉ là những câu hợp với thể thức, buồn theo buồn, vui theo vui, toàn những câu thanh lịch cả, tuyệt không có chút gì

là hỷ hước, ô độc, để điểm chuyết cho bản kịch thêm lý thú, để khiêu động mỗi tình tứ. Hoặc Cảm khái. Hoặc hoan lạc. Hoặc cảnh giác cho khán giả mà thôi. Và lại những Thánh Tích như Tích Thiên-Chúa-Giáng Sinh này. Vốn là một Tích rất tôn nghiêm huyền diệu, dù có đem phô diễn ở đâu mặc lòng. Không hề mất vẻ tôn nghiêm dù những kẻ ha, lãng, cuồng, vọng, cũng không tìm ra kể gì mà tiết mạn được.

Bản kịch này đem diễn ra chắc sẽ được công chúng hoan nghênh, là vì tấn kịch lạ tai lạ mắt. Và Cao điệu rất có giá trị.

NIÊN-BÌNH

THIÊN-CHÚA GIÁNG SINH

HỒI THỨ NHẤT

Tên các vai trò

NAM BAN

Riêng khi hoạt tượng. - Có Đức Chúa Lời, và,
Đức Chúa Giêsu

Ông thầy cả,	Ông Giu-se
1. Học sinh,	5. Công tử ứng tuyển
Vua E-rajie	3. Vua phương đông
Quan võ	Quân lính
Dân đi lễ	Các mục đồng

4. VỊ THIÊN THẦN

NỮ BAN

Đức Bà Bà Y-xa-ve

5. Tinh nữ đi làm chứng.

Các phụ nữ đi lễ

Bọn đi cấy

Bọn dân lánh nạn

TÊN CÁC ĐIỀU

Nói đếm
Nói rầu
Nói kể
Nói riều
Ngâm rầu
Ngâm sông
3. Điều hát dương trường
Hát cách
Hát thăm
Hát dịp đuổi
Hát lời lơ
Hát sa lệch
Ba than
Văn kệ
Hát nam
Ca kim tiền
Ca phú lục
Ca hành vân
Ca nam bình
Ca vọng phu
Ca mặc-say-re
Ca mại trap phu

Bắt đầu bày cảnh hoạt tượng

Trên cùng cạnh đám mây, có đức Chúa-lời đứng ra y chỉ sai Chúa cứu thế xuống trần.

Ghúa cứu thế quì trông lên chỉ tay xuống đất, các vai khác quì khoanh tay ngắc mặt chông lên, đốt pho băng gam xong.

Hạ-màn

LỚP THỨ 2

Các Vai Chính đứng sắp hàng Khoanh tay cùng Ngâm:

*Mong trời rẽ chín tầng mây,
Cầu Chúa ban mưa móc thấm đầy muôn dân,*

Ca mạc-sầy de

*Đồng lòng từ xưa, muôn dân mong khẩn, dâng trên cho Chúa ra đời, cứu muôn loài ta, đều ngao-ngán, .
Nay trông-luống mai trông-mà còn chưa thấy !
Than ơi ! mấy lâu thay ! chốn chốn chốn, bao là chốn, vốn nao lòng, cầu rằng ngày nay, Chúa trên trời hay, người ta đều, Vui-vui-vui-mừng nhiều thay, ngôi sáng sáng-sáng chính-đáng giáng-sinh, cứu, dân lành, thời mình mến yêu đồng tình, nay, ính-tính, tính bao nghìn năm, tính-tính, tính bao nghìn năm, hăng chông, tin Chúa, còn, chưa thấy gì, luống công,tháng trông năm trời, càng màng-mơ..*

cúi chào

HẠ MÀN

Cảnh thứ 1 Nhà-thờ

(*Nửa chừng bỏ đơ-dem*)

THẦY CẢ RA NÓI :

Ừ, như ta được làm ngôi thầy Cả ở dân Giu-dêu đây là mở mang đạo gốc, gìn giữ ngôi cao, ơn Chúa Cha tưởng đã rồi rạo, theo thánh Ý chẳng nhằm dẫn dắt. (mà xét ra) lòng dân thường áy náy, dạ mỗ cũng bần kh. ăn, kể ước ao đã mấy nghìn năm, mong được Chúa giáng sinh cứu thế Ấy là lẽ đó mà thể luật trong nước định rằng từ (mười tám tuổi trở lên) trai đều có vợ, gái phải lấy chồng, họa là ai phúc trách khoan hồng, may được chịu thai bào chính đáng (À quên) nàng Ma-ri-a đây, là thuộc về quí phái vua Đa-vít, giáng mình trong đền thờ từ lúc lên ba, nay tuổi đã cập-kê, xem trất hanh rõ được người được nết, Vây thời, phải theo đều luật phép, mà tính việc hôn nhân, tuy, đạo thầy tớ giấu thân, nhưng, lẽ vợ chồng khôn tránh,... (Ừ, thử vào ướm nhời xem. .) (HẠ)

Vặn đèn mờ.

đánh chống gió.

Bà Ma-ri-a ra đứng giữa.

vặn đèn sáng.

BÀ MA-RI-A HÁT THẨM

Mười mấy năm giời phận bồ côi tinh đà mười mấy năm giời, giáng mình tôi đây vào cửa đức Chúa lời nấu nường, ơn thầy Cả đoái thương (láy) vốn lòng riêng thì ; ta chẳng muốn áy tơ vương chữ tình, mong giữ giá đồng trinh, (láy) nào quên là quên phép dạy

mấy câu kinh nhiệm màu, ơn Chúa đội trên đầu, (láy) cái công là công sinh dưỡng luống chịu giàu biết sao, cam tử phạt má đào.

Ngồi nói đếm

Thuộc giòng qui-phái, Ma-ri-a phận gái bồ côi, nghĩa cù lao chưa kịp đền bồi, ơn giáo huấn xem tây sinh để hoa xuân còn tươi vẻ, bóng nguyệt đã tròn vành chỉ định ninh một dạ tin lành, thường cần thần hai điều kính mến.

Thầy cả đến Bà đứng chấp tay...

THẦY CẢ NÓI

Này tin nữ, tuổi cập-kê đã bén, giải bình tước phải; cheo, nếu luật nước vậy chẳng theo, ắt, lỗi thầy đây khôn tránh,... (Vậy trí khôn nàng nghĩ sao? - trả lời cho ta hay hử.)

BÀ NÓI:

Già ! thưa thầy, con từ tấm bé, tử phạt bồ côi, nên gửi thân vào làm tôi tá Đức Chúa Lời đây là

VÌA -LÀN VỌNG-PHƯ

Gìn lòng kính mến dạy dỗ, ơn phú tính thông minh, mong lấy giá kiên trinh, khấn sao ước vậy nguyện làm thình những trò.

CA

Cảm ơn tờ thầy lo cho tờ vẹn, vốn ở ấy ở như lòng đã khấn nguyện đồng trinh, giám trình thầy hay, ấy là nhờ ngay, vốn ở như lòng đã khấn nguyện đồng-trinh, mai cầu kinh làm thình thế sự, ý nắn ấy nắn duyên trình thời vốn tự con thơ, há lòng nào thay, giám trình thầy hay, ý nắn ấy nắn duyên tình thì vốn tự còn thơ

NGÂM. — Thừa, lòng trinh con dữ đạo kinh thờ,
Ấy tình duyên hai chữ vốn hững hờ như không,
Tuy rằng luật pháp là công,
Xin thầy mở lượng bao dung cho được nhờ.

THẦY CẢ NÓI.

Không được, như hai chữ đồng-trinh ấy, tức quyền tại bề trên, mà Chúa đã định cho ta được làm ngôi thầy-cả đây thời phải đem đạo chính, phép công, mà duy trì tôn-giáo, và theo luật lệnh, để chừng giới phương dân, nếu vì nghĩa thầy trò, nữa mang điều tư tuấn, thời sao, ừ, xem như ngón từ-trất hạnh của nàng đó, thời đáng yêu mà đáng quý thực, nhưng vì phép công nhà nước, hễ đến tuổi cập-kê, thời giai đều có vợ, gái phải lấy chồng, vậy còn biết lẽ chi mà bênh vực trở che cho được, khó lắm, *Khoanh tay đi lại* à hay ví lòng trinh của nàng, mà thánh ý xui ra đó chẳng, vậy ta cũng liệu tìm phương kén chọn đáng rồi, cầu nguyện phép thiêng liêng, may nhờ lượng Chúa trên, định phần riêng cho tin nữ, thời sẽ hay hử.

BÀ NÓI

Vậy ý thầy sẽ định cho con về nhẽ chi a thừa thầy ?

THẦY CẢ NÓI

Được, hãy cứ vui lòng, hà tất phải hỏi, rồi sẽ có phương chính đáng nghe chưa.

Bà vái hạ

THẦY CẢ VUỐT DÂY. GẬT ĐẦU... NÓI :

Ừ, chẳng báo chu tri là phải, như việc nàng Maria Kén chồng đây là..) cũng giòng Quý-phái, đáng bậc nữ-lưu, nay kén bạn cơ-cửu, cầu Chúa định lương duyên cho thỏa-đáng. (cứ chẳng báo là phải..) HẠ

Bỏ 2me

Chỗ này hoặc phong phố, hoặc đường đi Bọn
tuyền-sinh (3 người) cầm gậy ra.

1. NÓI

Này bạn đồng-niên ơi.) . . chốn-chốn đã xem tờ hiền-
thị, nơi nơi đã nhận báo chu-tri, (như việc thầy-Cả định
kén chồng cho tin-nữ đây là...) nay đã đúng nhật kỳ, khắp
đều theo niên hạn.

CÙNG NÓI

Chẳng cầu thư nhận, chỉ bận thiệp hồng, duyên hải tựa bởi
thiên-công, phận đẹp tùy nơi thánh ý (vậy ta cùng đi chứ)
CA KIM TIỀN (Câu may dúi tùy duyên, Ước lưa đôi
cho dặng phi nguyên, theo phép lễ kén người người đồng
niên, khắp hòa con chiên ai ai đều, ý nay nguyện, ai ai
đều, ơn Chúa thương Chúa định định phần riêng, chông
nhờ phép thiêng, nhờ trên phép thiêng ngài đặt, hoạ gặp
chăng là, hoạ thành chẳng là, tin này nô nức gần xa, tin
này nô-nức gần-xa, chúng ta chúng ta tòng lệnh, nên tòng
lệnh, thực mạnh bề-trên, dưới nên dưới nên tòng lệnh, ta
tòng lệnh. (Các hạ)

ÔNG GIU-SE CẦM GẬY RA NÓI :

Tôi đây, sinh-nhai nghề thợ mộc, vốn tên gọi Giu-se, phận
cô cùng nhờ ơn Chúa trở-tre, tài sơ thiên dữ lòng tôi tin
thực (Ừ, giàu nghề chi mà chẳng quý), ấy, chỉ ngay rành vết
mực, mà, thước vẹo nắn cây cọng, sinh lỗi thời vì vương
tội tổ a-dong. ôi mặt thế nghĩ thương nòi Vua đa-vít,
(nên chí khôn mình đây, từ bé tới nay, đã nguyện cùng
Chúa trên rằng,) giải đồng không kháng-khít, mặt ngọc
cũng thờ-ơ (nay theo phép lễ đến đền thờ đây là, sự bất
đắc-dĩ mà phải đi đó thôi), ấy mặc người vui chuyện tọc

tơ, rành như mỗ bền gan sắt đá. (vậy lấy bề trên
sét lòng cho con nghe . . .)

NGÂM. — Luật công ai giám cãi nhời,
Lòng riêng con nguyện đức Chúa-lời sét cho
Lệnh thầy thương-phẩm là to,
Chân đi mà giả những lo cùng buồn

(Hạ) *thu không*

Bọn tuyển-sinh, và ông Giu-se ra

1 NÓI

Này bạn đồng niên việc ứng tuyển đây, vậy ai đều có
tên cả, mà chúng ta làm lễ rồi, âu hãy chờ đêm nay, để
thầy cả cầu nguyện bề trên cho, giờ đi tìm nơi nghỉ chứ.

2 NÓI

Phải rồi, thức cũng vô ích, nếu Chúa thương ai thì mai
sẽ biết hử.

CẢ NĂM CÙNG NGÂM

Ai đều ước đẹp lương duyên, nên chẳng quyền tại phép
thiêng trên tòa, hễ thành cuộc tiểu đăng khoa, gây khô thờ
này được hoa tươi mẫu (5 người bâm nháy nhau chỏ vào
ông Giu-se, Rồi ra bộ vuốt râu, lắc đầu, bĩu môi vẫy tay
cùng nói) : khó thương lắm, không có thể hử. (5 người hạ
Ông Giu-se biết ý, nhìn gật đầu mỉm cười

MỞ ĐƠ REM

THẦY CẢ RA CẦM GẬY CÓ HOA NÓI

À này, tên là Giu-se chúng tuyển đây mà, lạy Chúa tôi..
khôn ngoan rất mực, sáng láng vô cùng, ừ hiện Giu-Se đây
là người bất hợp niên kỷ, mà Chúa tôi thương như vậy, có

nhẽ là,) chọn mặt ai có phúc khoan-hồng, đẹp lòng Chúa chao duyên xứng đáng, chứ chẳng sai (*viết cáo thị*) nào lễ sinh dâu hử.

Lễ sinh ra cúi chào

THẦY CẢ NÓI

Anh đem dân tờ Cáo-thị cho các tuyển-sinh được biết, và phụ-nữ đến đây trừng nhận việc ta làm phép cưới nghe chưa. *Thầy-cả HẠ*

LỄ SINH ĐEM DÂN NGOÀI.... NHÌN TRỘM VÀO....NÓI

Lạy Chúa tôi, thực cổ kim hân hữu, ý ngài định như vậy rõ là niên kỷ bất đồng, thời bọn quan gia-tử đệ kia họ phàn nàn quá nhẽ, mà then biết chừng nào, thực đáng may cho ông Giu-se vậy.

Ví Rành thiếu-âm kỳ ngộ thái-dương,
Khôn biết Rằng Chúa thử Chúa thương nhẽ nào HẠ

ÔNG GIU-SE ĐẾN XEM YẾT THỊ. . ĐỨNG NGẮN NGƯỜI KHOANH TAY LẮC ĐẦU THỞ DÀI NÓI

Lạy Chúa tôi, ngán lòng cho con quá lẽ. *Lắc đầu đi vào nhà thờ Hạ*

ANH 1 RA XEM YẾT THỊ. RỒI NGẮN NGƯỜI, LẮC ĐẦU TẮC LƯỠI LÀM RA BỘ GIÀ CHÚNG TRẺ HỤT ...

NÓI : ái chà chà, lạy Chúa tôi, lạ quá sức mình (*Vò, đập đầu*)

ANH 2 RA HỎI

Kìa sao ngắn người ra vậy ?

ANH 1 NÓI

Chả nước gì cả,

ANH 2 NÓI

Thế à... thôi ý chừng tôi chúng hân.

ANH 1 NÓI

Chừng thế đấy, anh thử vào xem.

ANH HAI VÀO XEM.... LẮC ĐẦU NGẢ TAY NÓI

Hừ, ngờ đâu mà mình lại.... lại nhạt nốt,

ANH 3 RA NÓI

Ấy kìa, các anh sao, ai chúng đấy hử ?

1, 2, CÙNG NÓI

Hiện là chúng tôi chả ăn thua gì cả.

ANH 3 NÓI

Thế dễ tôi chúng, thời có nhẽ lắm, VÍ. — Rõ đẹp giai nhất cả tụi mình, dủi may ấy đã hiện hình ra đây, NÓI : các anh mừng cho tôi hử.

ANH 1 NÓI

Mừng lắm, anh thử vào xem qua.

ANH 3 NÓI

Xem chứ, đúng lắm rồi. (Vào xem) này nghe đây hử.. chính tên a... tên tôi đâu, cũng không thấy....

ANH 2 NÓI

Thế mà rồi lên, thôi ra đây kéo nhạt lắm anh ơi. ..

ANH 4 RA NÓI

Này các anh ai chúng tuyền đấy hử ?

ANH 3 NÓI

Chúng tôi chưa biết, anh thử vào xem trước đi.

ANH 4. NÓI

Có nhẽ các anh thấy tên fôi chúng, mà nói rồi đấy chứ

gì, này... dù em chúng, cũng là ý bề trên định cho đó hử...
cánh hầu cả, đừng rận nghe chưa...

1, 2, 3. CÙNG NÓI

Chết nỗi, rận là nghĩa gì, anh hải vào xem đi đã.

ANH 4. NÓI

Vâng, được. Ví: này, chưa xem cũng chắc vững mười,
vì tôi phúc tướng đáng vẻ người phong-lưu, (NÓI) vậy
chúa thương là phải lắm rồi (xem) lắc đầu ngả tay
lau mồ hôi lảng ra đứng một bên.

ANH 1 NÓI

Này chúng không nói cho cánh hầu mừng tí. Kia chín
thế anh

ANH 4 NÓI

Chúng gì, có má chúng phong, hỏi óc mãi,....

ANH 5 RA NHANG NHÁO NÓI

Thế nào, các anh coi yết thị chưa, mà nét mặt buồn cả
như vậy?

ANH 1 NÓI

Chả thấy tên đầu cả, bốn đứa đang toát mồ hôi ra
đây

ANH 5 NÓI

Thế à ... ra bộ bốn hực một chúng NÓI này lão thợ mộc
kia thời không nước gì đứt đi rồi, duy có tội mình là quan
gia lệnh tộc cả, mà bốn anh không thấy tên chúng tuyền
đó, thời chả phải nói, tức cũng là tội hử, vậy các
anh phải biết rằng duyên tự trời xui khiến, phép ở
Chúa nhiệm màu, nếu gây chẳng mộc hoa, dễ danh giá
sắc tài mà đã chắc hay sao, tội cho là khó lắm hử.

1. 2. CÙNG NÓI

Phải rồi, nhưng anh đã xem đâu mà chắc thế.

ANH 5. NÓI

Chết rồi, chắc lắm rồi, hà tất phải xem nữa, cứ để tôi vào bóc yết thị ra, các anh trông thời khắc biểu... có mà chạy lên giờ.

Vào bóc giấy ra đưa bọn kia... NÓI

Này giấy đây, xem cho chán, còn mọc ra ai vào đây mà chúng nữa. *lắc lư vuốt râu*

1,2,3,4. XEM GIẤY LẮC ĐẦU MỈM CƯỜI NÓI

Này phải tên anh đây không ?

ANH 5. NÓI

Đích lắm rồi, không xem cũng đủ biết, *khoanh tay lắc lư thối sáo,*

ANH 1 NÓI

Lên quá thế anh.

ANH 5 NÓI

Không phải là tôi lên, có nhẽ cũng hơi xướng một lý thôi..... *thối sáo*

ANH 2 NÓI

Này đại huynh, rồi hải thối sáo, kính đây... tìm xem có thấy tên không đã chứ.

ANH 5 LẠI RÒM..... NÓI

Ô kia, lạ nhỉ, hay thầy cả viết ở đằng sau giấy chẳng, bỏ tôi xem qua..... *cầm giấy xem hai mặt.... móc khăn lau mồ hôi.....* NÓI :

À đây có chẳng thì thế chứ, chữ chúng tuyền đây rồi xướng lắm, hả lắm, thích lắm....

ANH 1 NÓI :

Khoan đã, làm gì mà cuống lên thế, này anh.... chữ

chúng tuyên đấy, nhưng mà tên ai, xem lại đã khéo lắm.

ANH 5 NÓI

Quái nhỉ, mắt các anh để đâu, này hai chữ chúng tuyên đấy mà tên thời.....

1. 2. NÓI :

Thời tên ai nói, nói luôn đi, kia, lú lười lại thế.

ANH 5 NÓI :

Chả tên ông Giu-selà gì đấy, để tôi không biết chữ chẳng.

3.4 NÓI :

Thế ngỗ là anh chúng mà rồi cả lên.

ANH 5 NÓI

Nghĩa là bề trên thương ai thời nấy được, tôi đây cứ thần nhiên như là không chúng vậy, hử.

1. 2. NÓI

Nói giọng nào cũng được, thôi... chẳng qua là :

Ca mại trạp phu

Duyên tơ duyên người ta, ấy là vì trời sui khiến, tay chúa trên cầm quyền, Chúa cầm quyền chính đáng, dưới thày theo ý, nói Chúa trên cầm quyền, nên cùng nhau ta chứng, cho lứa đôi đăng thành, là đành chúng mình, chúng mình chúng mình vui xướng, số ai số ai đăng thành, mấy lời mấy lời đáng nghe, cứ đi cùng đi (bốn anh vào nhà Thờ hạ :)

ANH 5 NÓI :

Tức võ óc, bảnh công tử thế này mà không nước gì, thời thấm thực, rõ toát bồ-hôi.

VÍ.-- Thôi số mình thực bố-cu-noa,

Thử vào xem gậy mọc hoa ra thế nào,

Khi làm phép cưới ra sao,

Sẽ nhìn ông râu đỏ mấy má-dào sánh đôi,

(đi vào nhà thờ)

5. TÍN NỮ RA CÙNG HÁT DỊP ĐUÔI :

Cùng tuân yết-thị này, năm chị em ta. Cùng tuân yết thị này, tới đây chứng--nhận phép cưới ngày 2 thiêng-liêng, như việc chung thân chắc là Chúa định..... Chúa định không huyền,.....) há phải rằng tơ nguyệt giám tự quyền mà se giây, nay chọn vừa đôi chắc là phúc trạch.... phúc trạch cao đầy,.....) mà phép công luật chinh những xưa đầy chánh sao, để mà ai biết rằng chốn chạy..... chốn chạy đường nào,

(CÙNG VÍ :)

Ấy chị em cùng bạn má đào, mà duyên kia Chúa định có nhẽ nào chẳng công, dù trước sau ai cũng một chồng, chứ can chi mà vội ghen nồng mấy ai .

(cùng vào nhà thờ)

Ai vào nhà Thờ cũng phải quỳ một chân cúi chào

Các tuyền-sinh, và tín-nữ ra đứng hai bên... ông-Bà mặc mũ, áo cầm gậy hoa,... theo kèm thầy-Cả cùng ra..

(Các cúi chào..

Các khoanh tay quay mặt vào..

ông-Bà quì. ...

thầy Cả đứng dữa. chấp tay cầu làm lễ ngoại....

Các quì một gối gặt đầu. Quay ra đứng hai bên....

thầy-Cả cầm hai cổ tay. để ông chao nhấn vào ngón tay cho Bà....

Ông Bà quỳ trước mặt thầy-Cả ngẩng mặt khoanh tay cùng Ngâm :

Muôn ơn Chúa đội trên đầu, duyên con chẳng hện không cầu mà nên (tỏ ý đồng trinh) ... cùng đứng dạy...

THẦY-CẢ NÓI

Này hai người.. may là phận đẹp, dúi ấy lễ thường, theo ta vào chốn giảng-đường sẽ định chúc từng câu dẫn-dậy cho hử. .

(Thầy cả hạ trước..

CÁC TÍN-NỮ CẦM TAY BÀ...CÙNG CA PHÚ-LỤC.

May.. Đôi lứa duyên đáng may, bạn bè. chúng tôi đều mừng thay, quyền nơi Chúa , sau mấy hay, gậy khô. Có

hoa nhường này. cầu nguyện, nhờ ơn thầy, ai còn ngờ sự này, thực điếm đó chưa có thừa nay, phép thiêng Chúa khiến cho người. . khó hay,.

BÀ CA

Ước đâu trăm năm một ngày, lời nguyện. Từ xưa đây trên quyền định định vầy cực mà khứng đứng như ngậy, ngàn mỗi tơ tình. vương giầy,

CÁC TÍN NỮ CA

Đừng nên buồn bực, mà nói bầy, duyên..mỗi duyên như vầy họa nhờ, ơn to đặng đây, chị đừng, cứ âm thầm niềm tây, Chúa thương mình tình tôi tá, khá, sau đây, (Cùng vì rồi Chúa ban phúc lạ ân đây, danh thơm. giá trọng cho đây chữ đồng trinh.,

ANH 5 BÈ GẬY

Bà, hôn bạn gái,.. Bạn-gái hôn Bà bắt tay ông... Bà ? bắt tay bạn hạ ông bắt bạn giai đều lờ cả... ông giờ tay chào... đi vào.... hai bạn ra ngoài nhìn nhau.. Các tín-nữ bụng mồm cười.. Các hạ

BỔ 2ème

Ông Bà ra cùng ngảnh mặt đi,

BÀ HÁT ĐƯỜNG TRƯỜNG

Mà chẳng như lòng, nguyện từ xưa chẳng được thể mà chẳng được như lòng, chấp se lú ra đòi thể nhĩ...ấy đèo-bồng nữa ra sao, than ời phận gái nay vì hạt ấy là vì hạt mưa rào.,

ÔNG HÁT

Quyền trên ý riêng Chúa định... khiến nhẽ nào ta phải theo, sự nhân duyên đây chẳng đây cùng đây chẳng vật nèo

BÀ QUAY MẶT LẠI HÁT

Thời sin cứ riêng chẵn gối. Sẽ nhạt theo bên ái ân, nguyện cùng nhau để gia thiếp chàng để gia ân cần,

ÔNG HÁT,

Nào khẩn xin Chúa tôi chứng nhận... cái lòng trần cho
chúng con, sự đồng trinh họa được kiếp này họa được
vuông tròn.

Khoanh tay ngất mặt cùng ngâm:

Xin khẩn sao dữ được như nhời, trên đầu con nguyện đức
Chúa lời chứng minh, cùng vui thuận đạo gia đình, ngoài
duyên chồng vợ trong tình anh em,

BẠ MAN

Anh thứ 2, Hương-thôn

ÔNG CẦM HÒM THUỐC RA NÓI

Lạy chúa tôi định việc nhân duyên cho hai con đây là ngấm phép thiêng liêng có một, (mà nàng cùng tôi) cũng lòng trinh bạch hòa hai, (sờ râu) ừ trót nửa đời chờ chẵn mấy phường giai, ôi bển tuổi ăn năn cùng bạn gái, hừ thế cũng là duyên kim cái mà, giám đâu quên nghĩa ngọc thành *Lạy chúa tôi, chấp se chỉ thăm hóa tờ mảnh thể mà ràng rết tờ mảnh ra chỉ thăm. may lắm cũng đáng khen cho nàng đối mấy mình đây rõ là: sông tình kia chẳng đắm bể ái nọ như không, Từ nay nhà được yên trí rồi, việc chỉ kim vàng vẫn gắng công, nghề mực thuốc ta dành ra sức.*

NGÂM. Có chẳng ta biết sự ta, nghìn vàng dễ kiếm nết na khôn tìm, kiếp tu, tu vụng thời chìm, chúa sinh ta hẳn dữ dìn cho ta

HẠ

BÀ RA HÁT XA LỆCH

Nghi gia thất ai không một lần, ý mình sao mà muốn dữ rồi tỏ trình cần làm gương phạm tề gia hết lòng chuyên chủ việc thường, há kể chi bề niên kỷ là cảnh thiếp chường sánh đôi, dầu ăn năn số mình chúa đã định rồi, này, cái tình riêng thời chung trạ cùng sự đứng ngồi đứng dưng, lạy chúa tôi ấy là phép lạ vô chừng, ngai..... đóa hoa sinh đầu gậy thời kể chưa từng xưa nay, còn sự kiên trinh thể nào khôn tỏ sau này...

Thắp đèn ngồi buồng sọi kẻ bông mạc

Một là cần, hai là nợ, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, nữa là tình, ngờ chúa thương chúa thử lửa đôi mình chi chẳng,

Xa mạc

Này gan sắt đá kháng kháng, nào than trách phạm cũng

không nần néo duyên (NGÂM) thường tin dữ nhời khuyên
phép nhủ, bõn phận mình chăm chủ nào quên.

Xa mạc

Khen ai cũng một gan bền, chiều đơn lẻ đắp chăn mền
chẳng chung

NÓI Ủ nghĩ cũng đáng khen cho chàng, thực, mà so
ra thời tuổi gấp ba lần tuổi, ấy, gan cùng một lá gan, thì
bất ái hoa-nhan, quả vô hoài ngộ -- diện, (Khiến cho ta
được vui lòng về sự chung-thân đây là) ơn Chúa thương
chọn-vẹn, trí chàng dữ đình-ninh tuy nhiên phụ phụ chi
tình, thì nhược đệ huynh chi nghĩa, à, khuya rồi, ta cầu
kính rồi sẽ đi nghỉ thôi (Mở sách ra cầu : (chớp đèn ..)

Thiên-thần ra quì một chân tại trước mặt Bà)
mà rằng,

Bà sợ đứng dậy..)

THẦN NÓI.

(Kính mừng Bà Maria đây, đầy ân đầy phúc Chúa-lời ở
cùng Bà bà có phúc hơn mọi người nữ, xin Bà an
thần định tĩnh mà nghe nhời chuyện tin đây, vì mấy nghìn
năm nay) nước cầu nguyện sinh ngôi cứu thế, (nên chỉ
Chúa chọn dùng được dâng thương dân, và Bà đây cái phú
lấy ân nên ngài ban thụ thai bảo chính đáng, rồi (sau sẽ
được giáng danh với bề trên đó a Bà)

BÀ QÙI CHẤP TAY NGẮC MẮT NÓI

Lạy Chúa con đây từ lúc giáng mình làm tôi tá Chúa, đã
khấn chọn đời đồng-trình nay Chúa ban vậy, con sợ hãi
quá xúc mình, không thể nào mà vâng chịu được)

THIÊN THẦN NÓI :

Kính Bà, đây là thụ thai bởi Chúa thánh-thần, cho tới
khi sinh đoạn, mà Bà vẫn được còn hai chữ đồng-trình
vậy và phép Chúa đã ban Bà chớ nên từ chối.

BÀ GẬT ĐẦU NÓI :

Như tri-khôn mình đây, coi hai chữ đồng-trinh, còn trọng thể hơn là được thụ thai ngôi cứu đời vậy, nay tin lại chuyển rằng, thai sinh đoạn mà vẫn còn đồng-trinh, lấy Chúa, vậy thời con xin vâng chịu.

(QÙI-NÓI:)

Dạ dạ, Maria tiên-nữ, cúi đầu xin vâng mệnh Chúa-Cha, may đặng nhờ phúc đặng hà-xa, muôn lạy Chúa sau này thêm dúp xức. *(Cho con a :)*

Thiên-thần cầm bầu-sáng bằng hình chim Bồ câu soi diễm

QÙI NÓI:

Tha phụng mệnh.., thị hoan tình.., giã từ xin trở lại thiên đình, đặng vãn-giá tu-du phục mệnh. *(biển.)*

BÀ NÓI :

Bớ thiên-thần.. bớ. lạy Chúa tôi phép lạ vô cùng
(TAN CANH)

BÀ KHOANH TAY THỞ DÀI NÓI

Điễm nghi nan quá đổi, lễ kim cồ chưa từng, nghe vậy những vui mừng, song nghĩ xa càng e lệ... (NGÂM) có không không có đã đành lạy Chúa-Cha dun dủi sự lành cho con (hạ)

ÔNG RA NÓI

Ừ, để bạn băng khuâng chiếc bóng, mà ta rong ruổi dặm chường, đã đành không chung trạ chiếu rường, nhưng cũng có sớm khuya bầu bạn, họa nàng được vui lòng chẳng (NGÂM) ngoài thấy miệng thể lổm lờ, tình trong ai biết, hăng hờ như không (NÓI) về nghĩ ít lâu đã (hạ)

BÀ RA SỜ NGẮM BỤNG LẮC ĐẦU THỞ DÀI NÓI

Trời ơi, then biết chừng nào, nay Chúa tôi ban điễm lành cho như vậy là con đây, vui vẫn vui, mà e vẫn e, vui là

mừng cho loài người ta chẳng bao lâu, sẽ được thỏa lòng mong ước, ấy đó là sự vui, ... còn e là vì đôi lứa nguyện đồng trình đây, mà sự Chúa định đó, dễ chàng đã tin chẳng khó nghĩ quá, ... nữa khi hơn thiệt đại-dẳng, xét tình lý phỏng ta hà diện mục. . (Ca nam bình) ôi kinh ngạc xiết bao, có xứ chuyện, những rằng diễm dân ước, cứu loài dặng dặng sau đây, trước đến đây, ai cũng như vậy, cũng như vậy, mong cho chữ song tội xưa ngày, tin a lành rành nay thấy, thấy tin chuyện, ngôi hiền hiền sinh giáng, đó thực sự như thế vậy, tưởng tưởng riêng tôi, ý quá mừng song ngọc chưa từng. Chúa ban được vậy vậy nên ưng, may nhờ nhờ ơn phước, danh thơm vô chừng, ... ngại chữ gì điều, xâu xa, cái tâm bạn mình nghi hoặc, buộc ta cười ta, má hiềm oan gia, tại trên quyền cha, ai dám cho rằng tự tà, ... (NGÂM) phép thiêng đã định trên tòa, này trình tâm phỉ thạch dễ mà quản chi ..

Ông chợt về

Bà lên đứng cạnh bàn bên lên bắt tay

ÔNG NÓI

À này, tôi về chợt nghe thấy ăn năn nhẽ chi vậy a nàng ?
Kìa, vui mừng sao, e-ngại gì, nói đi, ... ô-hay, đổ mặt tía tai là vì cớ gì, lạ chưa.

BÀ NÓI-XỬ:

Thưa tình ngay khó nói, lẽ chái khôn phân, nào ai tin có phúc, có phần, họa chàng sét là ơn là lượng,

ÔNG ' NÓI :

Khoan đã, phúc phần ơn lượng là thế nào ?

BÀ NÓI XỬ :

Quyền do tại thượng, sự đoán tương-lai, thiệp giám nào ra giả đơn-sai chàng nọ phải sinh lòng nghi-hoặc.

(Thu không)

ÔNG NÓI :

À-à tôi hiểu rồi, (*gật đầu...*) nằng ơ, hờ môi dè đầu lưỡi, kéo mà, trong vách có lỗ tai, ừ, nếu được vậy là nhà ta đây tốt phúc lắm hử,.. can chi mà e-ngại, hỡi trời lúc hoa khai chớ chi mà nguyệt thẹn,.. (*thôi vào cầu kinh, rồi đi nghỉ, kéo khuya hử*) (*Bà Hạ*).

Ông vuốt râu gật đầu, khoanh tay thở dài..(hạ)

Ông lại ra đi, đứng, ngồi, chống tay nghĩ nói..

Lạy Chúa, con sợ hãi và băn khoăn quá lẽ,.. tâm nan tổ nan tổ, mà, sự quả-nhiên. Quả-nhiên, (Ừ, Chúa đã sinh ra trí-khôn cho loài người ta đây thời.) bách hạnh hiếu vi tiên, mà vạn ác dâm vi thủ. (là nhời nói chung đó thôi, chứ bề trên đã phú tinh cho nằng, được thông-minh, có tư tưởng chẳng nhẽ quên nhằm hay sao, ấy đó,, bề trên-liệt là gương thiên cổ, đạo xương-tòng là cuộc bách niên-ấy trên đầu còn sợ phép thiêng-liêng, trong gia há quên điều dẫn-dậy. (*chống tay nghĩ*..) dễ mà tin, dễ mà giám ngờ, nhưng mà, tường hữu từ, bất khả tảo giả, chung cầu chi ngôn bất khả đạo giả (*đi lại*) ừ nín thời ấy-nấy, nói những ăn-năn, (*chỉ bằng ta lánh đi là hơn,*) ấy bên ngoài khôn thấu đặng hơi tâm, mà mặt trong chẳng dè chi miệng lưỡi, còn ai quên nhời nguyện đồng-trình đó xin phó cậy bề trên làm chứng cho (HẠ.)

Lại cầm khăn gói ra xem đồng-hồ... Nói:

Sao mà lâu sáng vậy. ừ, chẳng chi mà nặng nhẹ vì vậy khiến chia-phôi, nề mặt đó mà thôi, nên gan này dầu nhin

Ngâm) Tu là nhân, nhân là tu, sẽ tìm tới chốn non vu cho rảnh mình.... (*chớp đèn*)

THIÊN THẦN RA NÓI:

Khiến Guse lại tỉnh, hữu thiên sử ứng thanh ,nay ta

vàng mạnh đức chúa lời xuống đây là ;) mách cho biết tin lành, kéo mà vương sự lỗi, ấy, bởi lòng dân mong mới, cầu sinh đấng cứu đời, nay Chúa Cha chọn mặt chọn người cho nàng thụ thai bào chính đáng, (vậy người khá vui lòng hử) phải chông coi ngày tháng, cùng nuôi nấng hôm mai, đây là ngôi trên hết muôn loài, kia là bạn gồm hay mọi nết, ấy ngọc lành không vết, mà gương sáng chẳng nhòa, (phỏng sau này, dù khốn khó sự chi đã có bề trên giúp sức cho, mà khi sinh, sẽ trở ngày thứ tám đặt tên đấng ấy là Giêsu hử)... Phép thiêng liêng chúa đã định trên tòa nhời sai khiến chàng phải ghi trong gia, đó nhẹ. *Này Giuse thiên thần là ta đây hử...* đấng ấy đến song tôi trước, nhà người sẽ giọng danh sau, ta về phục mạnh mau mau, tu du vọng thanh không trực vắng biến.

ÔNG NÓI :

À, sự thực đây mà, vậy xin cúi đầu cảm tạ đấng thiên-thần vô cùng...

QUI... ĐẤM NGỰC NÓI :

Gia, lạy đức Chúa Cha, con yếu hèn ngu dại là Guse này, xin cúi đầu ăn năn mà chịu tội cùng Cha, vậy, mong Cha đủ lòng sáng láng, mà tha thứ cho con, được đời ơn Cha chọn đời.

DẠY NÓI ;

Ừ, hèn chi lúc ta chợt về, có được nghe nàng tỏ ý rằng mừng cho loài người ta, chẳng bao lâu sẽ được thỏa lòng chông đợi, vậy giờ ta phải vào tìm câu an ủi cho bạn được vui lòng từ nay chứ...

NGÂM. Trí khôn con trót xảy lỗi nhằm,
Lạy Cha cao thăm nghìn tầm sáng soi,
Tìm nhời an ủi hẩn hoi,
Còn câu dạy khiến sự chông coi xin để lòng
(Canh tàn)

HẠ MÀN

Cảnh thứ 3, Hàng-Phố

BÀ RA NÓI

Lạy chúa tôi, dun dủi cho con được trăm vạn sự lành, vậy là may quá, giờ sét ra thời, bạn già thêm kính mến, (nên rằng), miệng thể giám cười chê, nhân nay rảnh việc nội tề, tiện thể đi thăm người thân thích.

HÁT ĐƯỜNG TRƯỜNG

Ai tỏ chân tình, sự trên thương ai tỏ chắc ngoài ai tỏ chân tình, Bạn Giuse biết mấy một mình ta hay, nguyện ngôi trên, cứu loại xuống đời cứu loại sau này, mong năm. Chúng dân mong tháng.... những mong ngày xiết bao, tự hồ như đại-hạn ấy là đại-hạn mong giao, nhờ ơn Chúa ban mưa móc để thấm vào chốn cỏ cây, trộm mừng ta phúc lạ có phần phúc lạ nhân đây, sinh ta Chúa trên há để ... vương sự ngày ấy cho ta, nhiệm màu thay phép lạ thấy diễm phép lạ hằng-hà.

HẠ

BÀ Y XA VE (SAU SINH ÔNG THÁNH GIOAN BAO TI XI TA, RA NÓI

RA NÓI

Y-xa-Ve là mẹ, thờ kính đạo Chúa-Cha, bấy trực đáng tuổi già, một lần mang tai trẻ, (nghĩ then quá, may cũng ơn bề trên) thêm xúc cho còn mạnh-mẽ, nhưng mà, ngấm diễm chưa biết giờ hay, những tần-ngần ngồi vậy khoanh tay, nghe sạo-xúc liễu đi giao phố.

(HÁT LỜI LỜ)

Nhân khi nặng gia, buồn thời chạy phố nọ phố kia, ngồi hoài vậy luống lo luống e, phải đi liễu đi sốc-sáo, ấy chẳng kiêng dè chi tiếng khen tiếng chê,...) thai sinh như dứa, còn nhờ lượng Chúa trên dủi cho mình già vậy tri-khôn đáng lo, phỏng sau rồi sau sau trai gái, biết có ra trò nên già giảng gì chẳng,...)

(Hai bà gặp nhau hôn..)

BÀ MARIA CA PHÚ-LỤC.

May . may mắn cho lắm thay, định về. kính thăm bà ngày nay, lòng mong nhớ. lâu tới nay, tự khi, lớn khôn bằng này, đành phận, đã xa vậy, tin mừng nọ đã bày, thực vì có. trên Chúa khiến vậy, phép thiêng quý-bầu vô cùng... Khó hay.

BÀ Y XA-VE CA.

Trước nghe nguyện kiên trình một niềm, giờ lại thành ra điềm, như già vậy ngoại hiềm, đẹp ngày tháng đáng ơn trên, ấy số an-bãi... xui nên.

CÙNG CA

Mừng cho cùng được, điềm quý-thai, sinh.. sinh chóng sinh anh-tài, chờ đời, hơn trên vạn loài, sự mình, chớ nên bàn cùng ai, im như tờ, chờ xem đấy, thấy hoa khai.

BÀ Y-XA-VE.. TAY ĐÈ BỤNG NGHE... NÓI :

Ô này, lạ chưa. nghe nhường thai sạo-sục, như tỏ ý nhẹ nhàng, (là có chi vậy... à phải rồi,) điềm ấy thực rõ-ràng, dễ, bề trên ban phúc lạ, cho đó hử, . vì rằng mụ đây.) NGÂM : từ khi kết tử nhâm-thần, chưa từng khoan-khoái có một lần như nay, hử Bà phúc lạ nhiều thay, tin mừng gặp đấy họa sau nay cứu đời.

BÀ MARIA

Vậy tôi xin cảm ơn nhời vàng ngọc đó, trăm sự còn nhờ bề trên cả. nhể ấy Bà nên đề tâm cho. Tiện đây tôi sẽ xin ở lại dúp Bà cho cùng được vui lòng. À quên.

NGÂM :) thưa, nhời tôi kính hỏi bề thân, cùng người chi phái chốn hương lân mọi đường, bình an khang thái như thường giờ tôi tiện nẻo, lên đường tới thăm.

CÁC CON CHIÊN RA ĐỨNG HAI BÊN. . CÙNG NÓI :
lệ thường năm đã đặt, ngày đại lễ giám quên, tới đền thờ cầu nguyện Chúa trên, cho đủ mặt khắp nhà tôn giáo,
(đi a bồn đạo,)

ĐỪNG SẮP HÀNG CÙNG CA MẠC SAY ĐỀ

Đề huề cùng nhau, đan tay trai gái, tới nơi thiên-Chúa kêu cầu đoái thương loài ta lòng tin mến, chông ớn Chúa thiêng-liêng, — điềm lành chưa thấy, con chiên luống ăn năn, ngán ngán ngán, mong người đáng, ngán-sinh cùng, cầu rằng đời nay, xuống cho thời hay, đều, mong trở lâu lâu, lâu vầy ngờ thay, bao thấu, thâu thâu thấu đến, Chúa trên, sáng soi cùng, cùng-cùng sáng soi n hìn chùng, ôi, có đoái, đoái thương tình chẳng có đoái, đoái thương tình chẳng, lòng dân. kêu Chúa, từ xưa, đến đây, chí, khôn chúng con thêm ngày, cầu nguyện đây... (các hạ)

ÔNG BÀ RA.. ÔNG NÓI :

Lạy Chúa tôi đường thời xa cật thời rét, quan-ngại cho Bà quá xúc mình, mà ngày lễ cả đây, không đi, cũng không thể yên trí được.

BÀ NÓI

Này ông.. chớ e chi vậy đã có bề trên dúp sức cho ngại gì..., đừng lo tháng rét, chớ quản đường xa, đi cầu đạo Chúa Cha, kéo lỡi niền tôi tá (*và trình niền danh giá thú tiện thể a ông*)

CÙNG HÁT CÁCH

Theo lệ thường-niên, tiệc lễ này nguyên là theo lệ thường-niên, khắp nhà người trong tôn giáo đến nguyện phép thiêng trên bàn thờ, phận làm tôi để mà ai giám hững hờ,... một lòng từ xưa kính mến ấy những riêng thờ đạo Chúa Cha, này phép cùng thông xem ra mẫu nhiệm xiết bao là,... sinh trước khi ngôi trời đất Chúa đã dựng ra muôn loài, mà phép dạy dẫn cho người như dũa vi như mài,... chừng bao là bao thế giới mến đạo ngài mở mang, để người ta sau này được thấy cửa thiên đàng (*Các hạ*)

3 VUA RA... CÙNG NÓI

Ngã đông-phương liệt quốc, đồng-lâm vị Chủ-quân, xem vẻ sao hiển-hiện không nhằm, điềm thiên Chúa giáng sinh đã thực, thị cao-minh vông cực, chân dũng-hiệu vô cùng,

thăm thăm ngất chín chùng, sáng soi loè một cỏi, phải rồi dưới lòng dân mong-mỏi trên lưng Chúa thấu hay, cứu muôn loài chọn đấng ra tay, hơn các thánh dùng ngôi đáng mặt, (*Chứ chẳng không a liệt vị*)

BẬT SAO SÁNG

VUA ẮN ĐỘ NÓI

Thưa hai ngài... kia kia, sao chỉ đường trước mắt, mà thần mách tiếng trên không. (*vậy thời*) ta vui lòng chớ quản ngại công, cùng qua xứ Du-dêu bãi mạng ... nào đi a liệt vị... (*Các hạ* thu không)

CÁC CON CHIÊN RA... NÓI

Ta đi tìm nơi trọ chứ a bôn đạo.. (*CÙNG NGÂM*) các con chiên vô số hồng-liã, song giờ cầu nguyện sẽ kiếm nhà nghỉ-goi, chập lèn các chốn, mọi nơi, kể năm ngoài phố, người chơi quanh đèn, (*Các hạ*)

ÔNG BÀ RA.... CÙNG NÓI

Lạy Chúa tôi, rét quá sức mình, ...

ÔNG NÓI

Trời khuya rồi, trọ đâu bây giờ... chẳng còn nơi rộng rãi, đã khắp phố chập lèn, khó phân biệt sang hèn, dễ điều đình lui tới.. (*À, nhà này còn sáng đèn đây ta vào hỏi xem,.. này ông chủ nhà . làm ơn cho hai lồi trọ mấy nào,*)

CHỦ-NHÀ RA NÓI :

Trợ-à.. này ông.. nhà tôi tuy còn rộng thực, nhưng cả bụng cả gia thế kìa, thời chịu thôi,

Vì : e rằng sinh nở lúc đêm tăm hàng tôi không sẵn nơi nằm như nhà thương,

(NÓI :)

(*Thôi đi quá lại đặng kia mà hỏi xem hử.*)

(HẠ)

ÔNG? NÓI :

Trời ơi, hỏi hai ba nơi rồi, kể khinh ta nghèo rách, người ngại lúc đêm tăm, (*vào đâu, mà trọ đâu.*) Quan-ngại vì

hàng năm, hiểm-nguy vầy quá đỗi,. (à phải, ngoài thành đây có núi Belem, tức là nơi mục-đồng tụ-tập đó, âu ta dành ra tạm chú một đêm, hoa mai gặp người quen, sẽ cùng tới đền thờ làm lễ a Bà..

BÀ NÓI :

Vậy thời đưa tôi đi..

ÔNG NÓI :

Lạy Chúa con đây, giám quên nhời uỷ-thác, xin hết nhẽ ân cần, (như cảnh ngộ này thời, cậy Chúa thương thêm xúc một hai phần, cho nàng được nhờ ơn gang tấc mạnh

BÀ HÁT NAM-BÌNH :

Xúc-mạnh nhờ ơn thiên Chúa, tiết đông-hàn vệt gió thâu xương,

ÔNG HÁT :

Băn khoăn quăng vẳng đêm chường,.. giám xin lạy Chúa răn đường độ sinh,

BÀ HÁT :

À-à, này ông ơi,.. tình tay xem đã khác hình, riêng tôi ngại quá xúc mình đêm đông...

(CÁC HẠ)

4-VUA CÙNG RA

VUA RÔ DE NÓI :

Thưa liệt Vị.. có nhẽ tôi đây, nhân phù, đức bạc, chưa biết trị dân du-dêu này mà bề trên không cho được thấy diềm lành đó chẳng, vậy xin chủ Đại-Vương thử đi tìm xem, dù hẳn có ngôi bầu giáng-sinh thuộc về phương xứ nào, sẽ mách cho tôi để cùng tới đó tung-hô báỉ vọng

3-VUA CÙNG NÓI :

Thưa vâng-vâng. thừa tôn ý tôn ý, lĩnh kim-ngôn-kim ngôn, tạm cáo biệt thành-môn. (xin đại-Vương,) cấp phản hồi giá bệ cho.

(Các bắt tay ... Vua rô Va hạ)

VUA BA TƯ NÓI

Thưa liệt Vị.. vậy giờ ta đi về phương nào a..(BẬT SAO, SÁNG)

VUA ẤN ĐỘ NÓI :

Ô kìa, sao sáng kia lại ứng. điềm lành vậy chẳng sai nào.. giầu thắm sơn cùng cốc chi nài, đã cày có thiên binh hướng lộ (Đĩa liệt vị) (hạ màn).

HẠ MÀN

Cảnh thứ 4, Hang đá Belem

ÔNG BÀ RA.

ÔNG NÓI

À may quá, kia trông hang núi, nọ thấy ánh đèn, thôi thôi, lúc đêm tăm chi kể sự sang hèn, đường xa lạ tạm nhờ khi trất ngại (*Cố mà đi a là nàng*)

BÀ HÁT ĐƯỜNG TRƯỜNG

Hỡi sương xa thoảng lạnh ời canh tàn, ấy băng luống băng khuâng. Những là đường vắng .. đi càng này nà đi càng mỗi lung, kia nhác nhác trông dần mà chông quanh a những là một núi... mấy lại một rừng.

ÔNG HÁT

Ấy trên có Chúa thương dễ mà chúa khiến... ời khuyên dằng này này khuyên đừng nhất gan quyết quyết không dẫu mà không e chi chi đều ngại vương bước tân loan

BÀ HÁT

Á lo thiếp luống lo, nũa kỳ sinh đến.... đông hàn tiết đông hàn tinh sao, hừ biết biết dung rồi thời dung thân a nũa nhờ ta chú tạm..... nơi nào

ÔNG NÓI

Này nàng ời may lắm rồi chỗ này im ngọn gió, hang nọ khuất hơi sương, vào tạm lúc đêm trường, khỏi hiềm khi tiết lạnh hử.

BÀ NÓI

Vậy thời ông đưa tôi vào .. (*Cùng vào*)

ÔNG NẢM NGỦ

4 THIÊN THẦN RA NÓI

Đêm hai nhăm háng chạp, giờ tý này Thiên Chúa giáng sinh, ta xuống mách tin lành, cho mục đồng bái mạng, a liệt vị chia hạ hai bên).

MỤC ĐỒNG GIÀ TRẺ RA NÓI

Bạn ta ơi, có thấy sự chi lạ chẳng hử? (*các nói thầm*) vậy thời ta đi mau lên chứ...

CÙNG HÁT DỊP ĐUÔI

Nghe hoảng-hốt trí tần ngần, khắp ai đều thấy sự có thiên thần ngài ứng thanh, dạy dạy cho ta kíp vào bái mạng..tin lành, ấy là ngôi quí trọng đã rành rành sau nay hiện, hiện ngài sinh tức thời giáng tại.. nơi này... thỏa lòng dân mong khẩn những xưa đây 2 ai ơi, miêng a-men hết lòng cảm tạ.....Chúa lời. (*các hạ*)

TRONG NÚI BẬT ĐEN BÀ GIỖ GIÀ VĨA LÀN VỌNG PHU

Thình lình tỉnh dốt bàn tay, a tới tháng hoa khai nghe dẫu soán lưng vai, thế khôn gặng-gượng phiền ai đỡ dần. (Ca) thừa đêm tám phần trăm ái ngại, phỏng Chúa ấy Chúa sinh mình há lại đừng thương chốn này nhờ ai, ời trời-trời ơi.....) thoảng cái hơi xương trời đương tiết lạnh, phỏng Chúa ấy Chúa thêm cùng phần sức mạnh nào chẳng, tỉnh gần giờ sinh, vĩa lìa hồn kinh....)

SINH .. BÀ LẤY VẢI BỌC NÓI :

Lạy Chúa tôi, trai thực đây, âu là vải trắng đây ta bọc lấy người, đặt trên máng sẽ nghiêng mình xụp lạy, (đặt quì..)

KHOANH TAY NGẮC MẶT NGÂM.

Ơn trên tế độ vô vàn, chông con lệ ngọc hai hàng lưu liên.

QUAY QUÌ VÀO MÁNG NGÂM.

Nghiêng mình lạy chúa thượng thiên, thương người có tội đứng bên cõi trần thân tôi khó đôi trăm phần, thương tôi, tôi nghĩ then thăm xiết bao.

ÔNG HOẢNG HỐT DẬY. NÓI

Nào đâu, nào... à thực rồi đây mà..

QUI NGÂM

Mừng thôi, nhưng lại hải hùng, sập mình lạy Chúa thiên cung ra đời, chọn tôi làm bồ nuôi người, thiếu chi những kẻ gấp mười đảm đang, thân này hèn vụng đã cam, quá thương mà chọn nuôi con Chúa-Lời.

CÁC MỤC ĐỒNG ĐẾN CÙNG NÓI :

À chắc lắm rồi, kia chông ánh sáng, chắc hẳn điềm lành, lạy đi.. lão ấu cấp đồng thanh, chúc tụng hô vạn tuế

CÁC QUI NGÂM

Ai ngờ quăng văng đem thanh là nơi mạnh Chúa giáng sanh cũng kỳ, ấy kia loài vật vô chi, châu quanh mảng cỏ vậy thì uy linh.

CA HÀNH VÂN:

Đặng tin này.., ứng hiện ấy hiện điềm hay, người sinh giáng, thực đáng lắm thay, đấng trên đầu muôn loại, nhờ cung chúc, ông làm cho sáng tạo bề trên, được danh tài, lâu dài cao trọng, lòng tôi nguyện, miệng nào ngợi, Chúa hiện ra đời, dân mình chông cây, đã đánh nơi.., đều nuôi-nấng, đấng sinh thành, chái nở trên cảnh tự còn sanh.. miệng hô-hào tán tụng đồng thanh, mong rằng ngôi sáng muôn đời chói giáng tài-danh.

4 THIÊN THẦN RA ĐỨNG TREN NÚI CA MẠI TRẠP PHU

Đây chư thiên-thần tôi, tới mừng là mừng ngôi sáng, nay giáng-sinh phạm trần, xuống phạm trần cứu thế, Chúa trời sai khiến, ông giáng-sinh phạm-trần, phụ lòng dân mong khẩn, thương cứu cho vạn loài cầu hoài. Khẩn hoài có ngài nên đấng, thế-dan, thế-dan đặng nhờ, mấy nhời chúng tôi, kính ông mừng ông. (Ca lại lần nữa:) (các Thiên-thần hạ).

ÔNG NÓI :

Lạy Chúa tôi thiêng liêng rất lạ... hèn chi mà, ngát thơm mùi hương sạ, rực rỡ vẻ hào quang, phải rồi rành phép lạ Chúa ban, có điều hay thần chúc vừa đây mà, (QUI NÓI :) chân đại phúc.. cảm hồng ân.., (đẹp lắm, quả thể thượng kỳ nhân, xuất trần trung dị tướng.

BA VUA RA...NÓI

À, ngôi sao đứng lại đây, vậy thời đi nẻo nào, đi... ô-kià) ngoài rừng nghe tịch-mịch, rõ là, trong núi tỏ hào quang, lạ lắm) ngào-ngạt vi mùi nhang, thơm-lừng như vẽ sa,) dễ mà phải đây rồi a liệt vị.) hân diễm lành đó tá, dành ngôi bầu đây chẳng, âu là, vào xem hỏi đại-dã, sẽ ngắm chông tường-tận,

VÀO XEM NÓI

À, tướng mạo này phải rồi, đáng lắm rồi, làm lễ đi a các ngài,....

BUƯỚC LUI RA CÁC QUIL.. CÙNG NÓI :

Hô vạn tuế.,) chúc liên thanh.,) dầy ba tôi được rõ tin lành, dâng bốn lạy chào mừng ngôi sáng, dúp bề trên tỏ dạng, thơm danh chúa lâu dài phép thiêng liêng lừng-lẫy thấu thiên đài, phương màu nhiệm rồi rào trong thế giới (đứng dậy,) (nào hai thân của người dân.,)

ÔNG RA CÚI CHÀO NÓI :

Thưa các ngài, tôi là bồ-nuôi đây ạ,

VUA BA-TƯ NÓI :

(Thế à ừ chông người có phúc tướng, quý hoá lắm hử. này ông bồ... sự chúng tôi đến đây, tức là tự ý bề trên xui khiến, không cần hỏi, mà cũng không cần phải nói nghe chưa, nay được thấy người có phúc lạ, vậy, vàng và một-được nhũ-hương này, là thốn thành của ba tôi, kính tặng người yêu. thời bồ nhận lấy cho, rồi nghe nhờ an-ủy đây hử,) (đưa lễ..) như thiên mệnh đó là, phải chăm nuôi ngày tháng, đừng nhãng bỏ thì giờ, phúc lớn sẽ được nhờ, ơn trên thường đã định, (dù muôn khó cũng nên hết lòng nghe,)

ÔNG NÓI :

Xin data những nhời vàng ngọc của liệt vị đó mà,

NGÂM

Cúi xin vâng nhận báu này, nhời an-ủy vậy tháng ngày chẳng quên, trăm phần phó cậy bề trên, đã sinh người sẽ giăng tên cho người (tan canh)

BA VUA NÓI :

Hảo a chân ứng-nghiệm...thị an bài... bõ nhớ nhời hủ giã chúa thôi tự biệt sơn nhai... Vào thành nội mách tin cùng quân chủ ở đây hủ.

THIÊN THẦN ỨNG THANH

Chư quốc vương đình bộ, hữu thiên-sứ ứng thanh (không nên tiết lộ việc này, cho quân chủ đây biết hủ,) ấy đừng vội mách tin lành, nữa liền sinh thói dữ, (như lòng người ấy là,) sợ rành ngôi thiên tử, rồi hại đấng hiền nhân liệt vị kíp lui chân, ta thanh không trở lại...

BA VUA NÓI :

Ồi chà chà, nghe qua rất hãi, tưởng lại nên mừng, lay chúa tôi, sự thiêng liêng mách bảo đã từng, ta giã mặt chia tay về nước, (đi thôi a liệt vị...)

HẠ MAN

Cảnh thứ 5, Ngoài đồng cỏ

PHÔNG LÚA

ÔNG RẤT LỪA, BÀ ẨM CON RA NÓI:

Lạy Chúa, con sợ hãi quá sức mình,

ÔNG NÓI :

Này Bà ơi, phải nghe nhời thiên-sứ, lánh qua nước Y-Chi-Tô, (ấy vì những sự hoan-hô chúc tụng, của diễm lành phúc lạ đây, mà hoàng thượng e rằng), sẽ nên tài đạo quả xưng cô. rồi có đức thừa thiên kế trị, (chứ chẳng không vậy thời nấn-ná sao, nào ẨM con lên cật lừa đi, a bà),... nhờc vô viễn ty, tất hữu cận ưu, bước khốn cùng nhờ chúa độ chúa cứu, đường giao viễn có tôi phù tôi chợ, (Đi kéo mà nguy hử)

BÀ THAN

Than ơi, lạy cha nên dúp sức, nào con dám quản công, nạn hiểm nghèo hoặc có hoặc không, tin chuyên dạy càng lo càng hãi.

ÔNG THAN

Quan sơn nào há ngại, thân thể đã sui nên, sự vui buồn còn ở tại bề trên, đường xa cách dữ chọn niềm tôi tá.

BÀ THAN

Than ơi, mong được hưởng nhân đầy phúc lạ, miễn cho rằng nạn khỏi tai qua, hết lòng này nâng chứng hững hoa phò lên cật ký sông pha đậm chường.

HÁT VẦN KỆ

Ngờ cha thử ý cha thương tấm thân từ nay viễn quốc... mà ở chốn tha hương chi vãi, khi vận quải thời quai, Phép thiêng chúng con nhờ cậy... là ở ấy trên oai ời chúa lời, còn yếu sức mấy non hơi, nhẽ đâu có đâu để chúa.. là kẻ cứu đời vương dân nan lòng chẳng trách ời không than, hữu thân người ta hữu khổ mà kẻ thế gian chi thường.

(CÁC HẠ)

QUAN QUẢN RA VÕ-QUAN NÓI

Quản bay nay có mặt lệnh chuyên cho ta rằng : ngờ hiệu sinh ngôi sáng, e rồi lẫn quyền phạm chúa trên Vua) sợ sau này nghiệp cả chẳng bền được tin ấy dân lành phải rồi (N^{hư} ý thánh hoàng là) dẫn nghi hậu hối, cấp mạnh tiên chừ, ấy tình chưa rõ thực hư, lệnh khiến mau tầm nã, (T^{am} quân nghe dặn hử) dạo sơn lâm các ngả, tìm thành thị mọi nơi, giò xét rõ tằm hơi, bắt nộp kẻ kỳ sinh quái sản. (Rồi được trọng thưởng nghe chưa)
(các hạ hai bên)

BỌN THỢ CẮY RA NÓI

Đi cấy bạn đồng ơi, (1 k^ể sa mạc) thuận thời đi cấy lấy công mừng khi cả nước vui đồng xiết bao, Cùng hát đường trường) nắng hạn mưa rào, ngại gì cơn nắng hạn tiết trời nắng hạn mưa rào, muốn mong cho có khi ăn quả phải chăm vào lúc giồng cây, ruộng lịch sơn vua Thuấn trước ngày đã cấy, sinh ra cái phượng cấy gặt chính từ ngày đức vua Nông vậy muôn dân biết việc khắp đều biết việc vun giồng, này ta chớ e nắng giám cái má hồng ới ai ơi, miễn giới cho dân được, bốn mùa dân được thuận thời, ngày ăn nếu ăn ba bữa, ắt nhớ người khi có công, của nhà này khuân đắp đầy mà khuân đắp ra đồng (Các hạ)

QUAN QUẢN RA... QUAN NÓI

Quả mục đồng nói đó, rành hải-tử có đây, ấy, sẵn cật lừa bọn hãm tểch đường mây, ra roi ngựa quân mình theo tin gió (Các hạ)

BỌN ĐI CẮY XUỐNG ĐỒNG CẤY

ÔNG BÀ RA... BÀ VĨA BA THAN

Ới than ơi, ngờ đâu ngôi sáng; buổi ra đời đã chịu dan nan, con lạy chúa cha phép lạ vô vàn, đường giao viễn giúp thêm phần hơi sức, qua vòng bể cực khấn nguyện rồi Hát) nhắm mắt giới ới chân, âu lên lên gắng lên cật lừa

vừa đi a vừa khẩn a mong mong ấy mong sao mà mình
chẳng vướng cái tai bay) là đành xa nước ới phen này, cam
cam ấy cam vàng nhờ từ bề trên chúa khiến, ta đem đem
cứ đem con ngài cùng lánh bước ới không may, ngôi cứu
thế sau này, là hàng năm húng dân hàng tháng mà kẻ
có hàng luống chông mong (CÁC HẠ)

BỌN CÂY LÊN BỜ.... NÓI

Hừ lạ quá..

VÍ. Trên cật lừa có người ẵm con thơ, ta lắng nhời
than vẫn bổng mà ngo ngằn nhường, giấu cho hay là khách
qua đường, phỏng chung rớt máu rể ai thường làm ơ.(NÓI:
Ồ hay, cây song rồi mà chưa thấy đem cơm là có gì, thôi
ta rửa chân tay đi thời vừa hử (Các rửa).....

QUAN QUÂN RA.. QUAN NÓI

Bờ này bọn thợ cấy kia... sợ cái gì, lại ta hỏi,... kia
lại đây....

BỌN CÂY NÓI

Bầm ngài hỏi gì ạ,

QUAN NÓI

Bọn bay có thấy người cưỡi lừa ẵm con mới để đi qua
đây không hử

BỌN CÂY NÓI

Bầm ngài, có một bọn cưỡi lừa ẵm trẻ đi qua đây, tự
lúc chị em con đang cấy kia ạ;

Chỗ này có phép lạ, chớp đèn thay phong lửa...

QUAN NÓI

À ... thế ra đi từ lúc bay cấy... ở khu ruộng này ha...
nếu vậy thời lâu rồi, người đi đà tuyệt dấu, mà lúa chín
đã đầy đồng, quân bay.. theo chị nữa mất công, kíp chở
về dãi lệnh...(Quan quân Hạ)

BỌN CÂY NÓI

Ô lạ chưa, lúa chín thực kia, diêm này quái lạ sự ấy
ngờ thay, mạ vừa cấy song tay, lúa chông vàng thích mắt

CÙNG VÍ

Rõ giống cây ăn quả một ngày, mắt chông chẳng thấy
dễ việc này ai tin, hẳn rằng phép chúa thiêng liêng, kìa
bông lúa chín quả nhiên đầy đồng..

(TỐI) (CÁC HẠ)

ÔNG BÀ RA... ÔNG NÓI

Chi quản qua đèo lội xuôi, cũng liều giải nắng giầu xương,
nhân sinh họa phúc nan lường thế lộ khi khu mạc giai,
bà ơi, gắng đi, phần sắc hai mình đây, muốn cây bẽ trên
dúp xức cho ngại gì,

BÀ HÁT THẨM:

Ngại quá sức mình, luống ăn năn..., hiềm khi mắng
sữa no chút tình thơ ngây. mặt nước chân mây
ngảnh trông khói tỏa chốn thành sây mịt mù, nơi địa vông
thiên cù.. đương sang Y Chi-Tô-Quốc chứ phỏng dù bao
xa ôi cảm cảnh nỗi quê nhà..

CÁC HẠ

QUAN-QUÂN QUAN RA NÓI

Quân bay... lệnh truyền ra rất ngặt, diêm sinh vậy
phải nghi, giờ lập tức tuyên chuyển bá cáo cho các chấn
quan trong thuộc địa rằng báo những con giai mới sinh
chừng hai tuổi chớ lại, bắt giết cho hết hư, ấy việc
chẳng khá khiên trì, luật không hề dung thứ,

Chia các đạo mà đi nghe

CÁC HẠ

CÁC NHÂN DÂN ĐEM CON RA HÁT LÀN BÌNH LỬA

Đem con đi lần chánh đường nào, ời ời than ời, có
sao chiếu vua chuyển ngặt... mà trẻ thơ dào ối thẩm...

Ồi thăm thấy, à nào biết ối giờ... ấy giờ hay, phép lệnh
chào phó cho địa-hạt mà phải cứ tuân ngay thi hành.

QUAN QUÂN CHẠY ĐUỔI HAI BÊN (CÁC HẠ)

DÂN NHÂN LẠI RA HÁT

Tình máu đỏ ối đầu xanh bề trên chúa tôi có thấu...
Này nỗi dân lành ối cho chẳng.

QUAN QUÂN RA GIẢNG BẮT, LỜI CHÉM, KHÓC LẬY VAN
QUAN NÓI:

Bảo đừng van vỉ, thôi chớ nỉ non ai chả xót tình con,
mồ vì theo luật nước. (*không thể tha được*)

DÂN NHÂN CÙNG HÁT LỜI LỜ

Muôn ơn đại lượng, đừng làm tội đũa gai đũa ngầy
thà rằng hại bác mẹ nó đây, để con là con con chúng sống
nên tha thứ vậy xin cảm ơn quý quan...

QUAN RẰNG KÉO TRỄ CON NÓI :

Buông ra....

DÂN NHÂN HÁT

Vừa sinh trong hai tháng. nào ngờ chịu cái thân vương
loan, mà lià mẹ lánh nơi thế gian, bởi chúng vì chúng
phép nước đến nỗi tương tàn cho tính mạng hai nhi,
(xin lấy các ngài làm ơn sinh phúc cho..).

QUAN NÓI

Á thôi đi, bất thính, bất thính, nan nhiều, nan nhiều
còn van thiết nửa điều, chém đầu kia khôn thứ,

*Chuyền Y lệnh Quan đứng dĩa Quan đuổi
Dân chạy quanh ca kim tiền..*

Công sinh để bằng này. há biết đâu nên cơ sự này, ối

phép lễ, cứ gì gì hiền ngay, thoát là thân may, thương cho loài, khôn thay nhẽ, thương cho loài, khôn chánh qua quái nạn nạn kỳ tai, chi còn sót ai nào ai sót ai là được, họa được qua còn, họa còn qua còn, sao đành. Cha mà lia con, sao đành, cha mà lia con, véo-von véo-von tầy vượn, nghe tầy vượn, thực gượng lia con, véo-von véo-von tầy vượn, nghe tầy vượn.

QUAN, QUẢN GIẢNG, ĐUÔI, DÀN KÈU KHÓC (CÁC HẠ)

BỔ ĐƠ DEM

ÔNG BÀ RA... ÔNG NÓI :

Hảo-a, trời còn khi sớm tối, người có buổi hợp tan, hồi giảng-sinh mạnh Chúa đã thoát nạn ơn cứu độ bề-trên thương quá đôi ...

KHOANH TAY CÙNG NGÂM :

Dủi may muôn sự tại trời, ta mừng con đức Chúa lời từ nay, khỏi vòng vạ gió tai bay, giảng danh ngôi bầu sau này cứu dân...

HẾT HỒI THỨ NHẤT

HẠ MÀN

Cải Chính (tức là chữa những chữ nhầm)

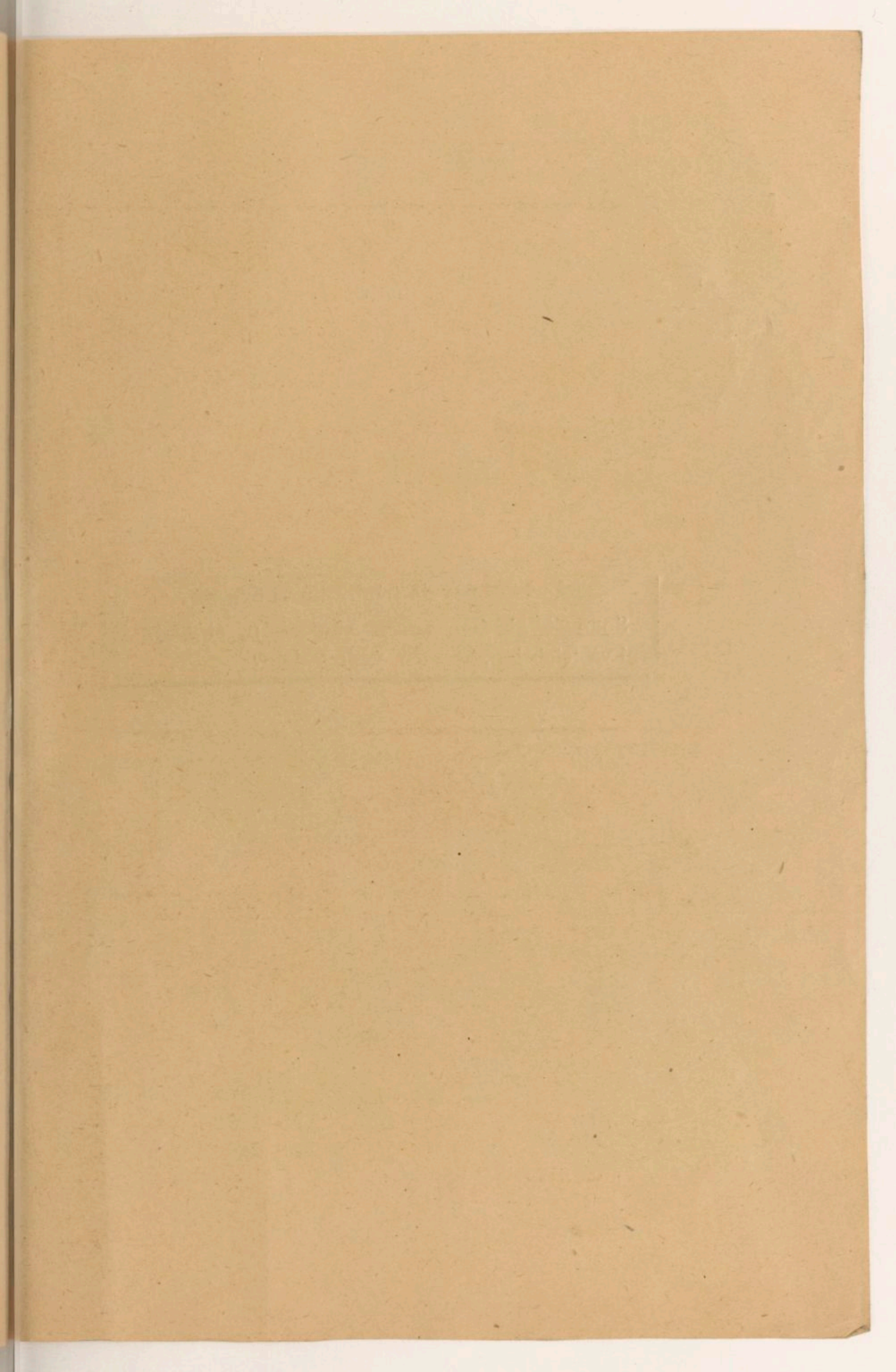
TRANG	GIỜNG	CHỮ	NHẦM LÀ
Tựa	13	Sùng ái	Sùng ái
»	28	nhập thần	nhập thân,
4	15	Tín nữ	Tính nữ
6	20	tinh tinh	ính tính
8	24	Cám ơn to	Cám ơn tờ
10	9	chẳng cầu Thơ nhận	chẳng cầu thư nhận
14	14	Có má	có má
18	5	ước đầu vẹn trăm	ước đầu trăm
»	6	mà sùng	má khùng
»	12	ân đầy	ân đầy
»	13	tầy đồng trinh	đầy chữ đồng trinh
»	16	ông bắt tay bạn giai	ông bắt bạn giai
20	23	vô chừng, này	vô chừng, ngài
»	21	đóa Hoa sinh	đóa Hoa inh
»	26	ngồi guồng sợi	ngồi buồng sợi
21	21	vả bà đây đây phúc.	vả bà đây cái phú
»	22	đầy ân	lấy ân
22	7	Maria tín nữ	Maria tiên nữ
23	14	mà Hiềm oan gia	má hiềm oan gia
24	30	khiếu giu xe	khiến gu se
25	13	Sẽ dạng danh sau	Sẽ giọng danh sau
26	22	mang thai trẻ	mang tai trẻ.
27	29	lên đường tới thăm(Các Hạ)	lên đường tới thăm
28	32	đồng tam vị	đồng tám vị
30	25	Chư đại vương	chủ đại vương
31	7	đi a liệt vị	địa liệt vị
32	8	hơi xương	Hối xương
»	14	đừng này.	đàng này
»	15	tân toan	tân loan.
34	22	trên núi	tren núi.

TRANG	GIÒNG	CHỮ	NHÂM LÀ
37	27	tha hương chi nài	tha hương chi vái
38	25	bọn hần	Bọn hãm.
39	6	Có hàng ngày luống	Có Hàng luống
»	9	ta lẳng nhời	ta lẳng nhời.
40	11	khi khu mạc giải	khi khuc mạc giai
»	12	muôn cây	muốn cây
»	21	quan quân ra. quan nói	quan quân quan ra nói
41	19	vương oan	vương loan
»	25	Quân đuổi	quan đuổi
42	5	cha mà	cha mà

XIN ĐỘC GIẢ XEM BÀI CẢI CHÍNH LÀM ƠN GHỮA
VÀO GHỠ NHÂM CHO

Sự tích Hồi Thiên-Chùa Giảng Sinh còn soạn tiếp theo, và các Trận Cười cùng các Tích Hát đặc biệt khi nào xuất bản sẽ đăng Báo.

Muốn thấy bức Châu Dung có giá trị nên cần có chữ ký của Hiệu ảnh HUÔNG-KÝ Hanoi

Bản kịch này đã trình Phủ Thống-Sứ.
Soạn giả giữ bản quyền cấm không ai được in
lại và trích lục, hoặc tự ý đem diễn.

IMP. THỰC-NGHIỆP HÀ NỘI